

Otok otkriven na Uskrs

Piše: **Kristina Andrlon**

“ Sadašnje ime otok je dobio od prvog Europljanina koji je došao na otok, na Uskrsnu nedjelju, 1722. godine, Jacoba Roggeveena, nizozemskog kapetana

Prvi otočki susjedi nalaze se na sjeveru, u Polineziji, udaljeni 3800 kilometara. Od Čilea, kojem pripada, udaljen je pet sati leta. Nema druge veze sa svijetom osim s Čileom odakle avioni dolaze dva puta tjedno, a brod rijetko, tek jednom mjesečno.

Najstarije tradicionalno ime otoka je Te Pito o Te Henua, što znači - Centar svijeta.

Sadašnje ime dobio je od prvog Europljanina koji je došao na otok, na Uskrsnu nedjelju, 1722. godine, Jacoba Roggeveena, nizozemskog kapetana. Arheološka istraživanja pokazala su da su prvi stanovnici otoka polinezijskog podrijetla i da su došli negdje oko 318 godine. Tada je otok bio prekriven gustom šumom i bogat pticama. Međutim, u samo nekoliko stoljeća, sve je uništeno načinom života doseljenika.

Postoje i druga tumačenja koja kažu da je Uskrsnji otok ostatak izgubljenog kontinenta ili da je ostatak većeg otoka.

Jedna od najpoznatijih svjetskih arheoloških lokacija, ali najmanje posjećena, je Uskrsnji otok.

To je površinom maleni (samo 180 četvornih kilometara) brežuljkasti otok, vulkanskog podrijetla. Smješten je u Pacifičkom oceanu, nasuprot čileanskoj obali i smatra se jednim od najzabačenijih nastanjenih otoka. S tri vulkana, otok je praktički, masivni vulkan koji se uzdiže iz oceana

Posjetitelje otoka najviše fasciniraju ogromni kipovi, od vulkanskog kamenja - moai, nerijetko visoki i 22 metra. U prošlim vremenima neki moai su stajali na masivnim kamenim platformama,

koje su se zvale ahu, a bile su međusobno udaljene oko 2 kilometara i stvarale gotovo neprekinutu liniju unutar cijelog otoka.

Nitko točno ne zna u koju su svrhu napravljeni kipovi, koji predstavljaju ljudska tijela duguljastih glava, velikih usana i ovalnih očiju, čije su bjeloočnice napravljene od morskog sedefa. Neki od kipova imaju na glavi crvene kamene “šešire” ili “krune”.

Neobjašnjivo je kako su ih tadašnji stanovnici napravili, podigli i prevezli po otoku.

Prema arheološkim i ikonografskim tumačenjima, smatra se da su kipovi bili simboli autoriteta i moći, kako religijski tako i politički. Za ljude koji su ih podizali, kipovi su bili “spremišta” svetog, vjerskog duha.

Danas na otoku živi oko četiri tisuće stanovnika i gotovo se svi bave turizmom. Priča se da su vrlo ljubazni, ali nenametljivi.